

ΙΩΝΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΩΝΑΣ - 1 ^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ	2
ΙΩΝΑΣ - 2 ^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ	5
ΙΩΝΑΣ - 3 ^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ	7
ΙΩΝΑΣ - 4 ^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ	9

ΙΩΝΑΣ - 1^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Αρχαίο Κείμενο

Ερμηνεία Ἰωάννου Κολιτσάρα

Ερμηνεία Παναγιώτη Τρεμπέλα

1,1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου Ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Ἰωνᾶν, τὸν υἱὸν Καὶ κατέφθασε λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμαθὶ, πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθὶ τοῦ Ἀμαθὶ, καὶ τοῦ εἶπε. ὁ ὁποῖος λόγος ἔλεγε:

λέγων·

1,2 ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς 2 <Σήκω καὶ πήγαινε εἰς τὴν Νινευῆ, τὴν 2 <Σήκω καὶ πήγαινε εἰς τὴν Νινευῆ, ποὺ εἶναι πόλις Νινευῆ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξε εἰς τοὺς μεγάλη, καὶ κήρυξε εἰς αὐτήν, διότι ἡ κακία της βουίξει τόσον καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κατοίκους της, ὅτι κραυγαλέα ἡ κακία των πολὺ, ὥστε ἀνέβη ἡ κραυγὴ καὶ ἡ βοή της μέχρις ἐμοῦ εἰς τοὺς κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς ἔφθασεν ἕως εἰς ἐμέ, καὶ ἦλθε πλέον ἢ στιγμή οὐρανοῦς>.

με. τῆς καταστροφῆς των>.

1,3 Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν 3 Ὁ Ἰωνᾶς δυσφορῶν διὰ τὴν ἐντολήν, ποὺ 3 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰωνᾶς μετὰ τὴν ἀπόφασιν νὰ φύγη εἰς τὴν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου Κυρίου ἔλαβε, ἐσηκώθη, διὰ νὰ φύγη μακρὰν ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Ἰσπανίας Θαρσίς μακρὰν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅπου καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην καὶ εὔρε παρουσίαν τοῦ Κυρίου εἰς Θαρσίς. Κατέβη εἰδικῶς καὶ κατ' ἐξοχὴν ὁ Κύριος ἐφανερώσθη τὴν δόξαν καὶ τὸ πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσίς καὶ λοιπὸν εἰς Ἰόππην καὶ εὗρε πλοῖον ἔτοιμον μεγαλεῖον τοῦ προσώπου του. Καὶ κατέβη εἰς τὴν Ἰόππην καὶ ἔδωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ καὶ νὰ πλεύσῃ εἰς Θαρσίς. Ἐδωκε τὸ ναῦλον του, εὔρε πλοῖον, ποὺ θὰ ἀπέπλεεν εἰς Θαρσίς, καὶ ἔδωκε τὸν ἐνέβη εἰς αὐτὸ τοῦ πλεῦσαι μετ' εἰσηλθεν εἰς αὐτό, διὰ νὰ ταξιδεύσῃ μετὰ τοὺς ναῦλον τοῦ ταξιδίου καὶ ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον τοῦτο διὰ νὰ ἔλθῃ αὐτῶν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου ἄλλους εἰς Θαρσίς καὶ νὰ φύγη μακρὰν ἀπὸ μαζὶ μετὰ αὐτοὺς, ποὺ ἦσαν ἐντὸς αὐτοῦ, εἰς Θαρσίς μακρὰν ἀπὸ Κυρίου.

τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου. τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου.

1,4 Καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα 4 Ὁ Κύριος ὁμοίως ἐσήκωσεν ἰσχυρὸν ἄνεμον 4 Καὶ ὁ Κύριος ἐσήκωσε δυνατὸν ἀέρα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ μέγα εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν, ἔγινε μεγάλη τρικυμία καὶ ἔγινε μεγάλη τρικυμία μέσα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τὸ πλοῖον ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε νὰ συντριβῇ ἀπὸ τὰ ἐκινδύνευε νὰ συντριβῇ.

θαλάσση, καὶ τὸ πλοῖον κύματα.

ἐκινδύνευε τοῦ συντριβῆναι.

1,5 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ 5 Οἱ ναυτικοὶ ἐφοβήθησαν καὶ ὅλοι μετὰ 5 Καὶ ἦτο τόσον ἰσχυρὰ ἡ τρικυμία, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἔμπειροι καὶ ἀνεβόησαν ἕκαστος πρὸς τὸν μεγάλην φωνὴν προσηύχοντο ὁ καθένας εἰς εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ναύτου ἐφοβήθησαν ὅτι θὰ ἐπνίγοντο, θεὸν αὐτοῦ καὶ ἐκβολὴν τὸν θεόν του. Ἐρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ μετὰ φωνὰς ἰσχυρὰς ἐφώναζαν, παρακαλοῦντες ἕκαστος ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν διάφορα ἀντικείμενα, διὰ νὰ ἐλαφρώσῃ τὸ ἐκείνον, τὸν ὁποῖον ἐπίστευεν ὡς θεὸν του· καὶ οἱ ναυτικοὶ

τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ πλοῖον ἀπὸ τὸ βάρος των. Ὁ δὲ Ἰωνᾶς ἐν τῷ ἔρριψαν ἔξω ἀπὸ τὸ πλοῖον εἰς τὴν θάλασσαν τὰ ἐπιπλα καὶ τὸ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν. Ἰωνᾶς μεταξὺ εἶχε κατεβῆ εἰς τὸ ἀμπάρι τοῦ πλοίου, φορτίον, πού ὑπῆρχαν εἰς τὸ πλοῖον, διὰ νὰ ἐλαφρωθῆ τοῦτο δὲ κατέβη εἰς τὴν κοίλην τοῦ ἔκοιμάτο βαθέως καὶ ἐροχάλιζε. ἀπὸ αὐτά· ὁ δὲ Ἰωνᾶς, ἅμα εἰσηλθεν εἰς τὸ πλοῖον, κατέβη εἰς τὸ κύτος του καὶ ἔκοιμάτο καὶ ἐροχάλιζε.

πλοίου καὶ ἐκάθευδε καὶ ἔρρεγχε.

1,6 Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ 6 Ἐπλησίασε πρὸς αὐτὸν ὁ πιλότος καὶ τοῦ 6 Καὶ τὸν ἐπλησίασεν ὁ ἀπὸ τῆς πρῶρας τοῦ πλοίου διὰ τοῦ πρωρεῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί σὺ εἶπε· <τί σὺ ροχαλίζεις; Σήκω ἐπάνω, πηδαλίου κατευθύνων αὐτὸ πλοίαρχος καὶ τοῦ εἶπε· <Τί κάνεις ρέγχεις; Ἀνάστα καὶ ἐπικαλοῦ παρακάλει καὶ σὺ τὸν Θεόν σου νὰ μᾶς σώσῃ αὐτοῦ; Τὸ πλοῖον κινδυνεύει καὶ σὺ κοιμᾶσαι βαθιά; Σήκω καὶ τὸν Θεόν σου, ὅπως διασώσῃ ὁ καὶ νὰ μὴ χαθῶμεν>. παρακάλει τὸν Θεόν σου, διὰ νὰ μᾶς διασώσῃ ὁ Θεὸς καὶ νὰ μὴ χαθῶμεν>.

Θεὸς ἡμᾶς καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα.

1,7 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν 7 Ἐπειδὴ ὁμως παρὰ τὰς προσευχὰς των ἡ 7 Καὶ εἶπεν ὁ καθένας των εἰς τὸν διπλανόν του· <Ἐμπρὸς ἄς πλησίον αὐτοῦ· δεῦτε βάλωμεν τρικυμία ἐξακολουθοῦσεν ἀπειλητική, οἱ ἐν ρίψωμεν κλήρους καὶ ἔτσι ἄς μάθωμεν ἔνεκα ποίου συμβαίνει κλήρους καὶ ἐπιγνώμεν τίνος τῷ πλοίῳ ναυτικοὶ εἶπαν ὁ ἕνας πρὸς τὸν τὸ κακὸν αὐτὸ εἰς ἡμᾶς>. Καὶ ἔρριψαν κλήρους καὶ ὁ κλῆρος ἔνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἄλλον· <ἐλᾶτε νὰ βάλωμεν κλήρους καὶ νὰ ἔπεσεν εἰς τὸν Ἰωνᾶν. ἡμῖν; Καὶ ἔβαλον κλήρους καὶ μάθωμεν ἐξ αἰτίας τίνος μᾶς εὐρῆκεν αὕτη ἡ ἔπεσεν κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν. τάλαιπωρία>. Ἐβαλαν, λοιπόν, κλήρους καὶ ὁ κλῆρος ἔπεσεν εἰς τὸν Ἰωνᾶν.

1,8 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· 8 Οἱ ἄλλοι εἶπαν τότε πρὸς αὐτόν· <εἶπέ μας, 8 Καὶ εἶπαν τότε εἰς αὐτόν· <Εἶπέ μας καθαρὰ διὰ ποῖον λόγον ἀπάγγελιον ἡμῖν τίνος ἔνεκεν ἡ ποιά εἶναι ἡ αἰτία, διὰ τὴν ὁποῖαν μᾶς εὐρῆκεν αὐτὸ τὸ κακὸν συνέβη καὶ γίνεται εἰς ἡμᾶς· ποία εἶναι ἡ κακία αὕτη ἐστὶ ἐν ἡμῖν; Τίς σου ἡ μεγάλη αὕτη τρικυμία, ποιά εἶναι ἡ ἐργασία ἐργασία καὶ τὸ ἐπάγγελμά σου; Ἀπὸ πού ἔρχεσαι καὶ πού ἡ ἐργασία ἐστὶ; Καὶ πόθεν ἔρχη, σου; Ἀπὸ πού ἔρχεσαι καὶ πού πηγαίνεις; Ἀπὸ πηγαίνεις; Καὶ ἀπὸ ποῖαν χώραν καὶ ἀπὸ ποῖον λαὸν εἶσαι καὶ πού πορεύη; Καὶ ἐκ ποίας ποῖαν χώραν κατάγεσαι καὶ εἰς ποῖον λαὸν σύ;> χώρας καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σύ; ἀνήκεις;>

1,9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· δούλος 9 Ἀπήντησε πρὸς αὐτούς ὁ Ἰωνᾶς καὶ εἶπεν· 9 Καὶ ὁ Ἰωνᾶς εἶπε πρὸς αὐτούς· <Δούλος ὑπηρετῶν ἐν ἱερᾷ Κυρίου εἰμι ἐγὼ καὶ τὸν Κύριον <ἐγὼ εἶμαι δούλος τοῦ Κυρίου, σέβομαι καὶ διακονία τὸν Κύριον εἶμαι ἐγὼ καὶ τὸν Κύριον καὶ Θεὸν τοῦ Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, λατρεύω τὸν Κύριον καὶ Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ φοβοῦμαι καὶ λατρεύω, ὁ ὁποῖος ἐποίησε τὴν

ὅς ἐποίησε τὴν θάλασσαν καὶ αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε τὴν θάλασσαν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν καὶ ὁ ὁποῖος ὡς κύριος ἀμφοτέρων
τὴν ξηρὰν. καὶ τὴν ξηρὰν> κάμνει καὶ εἰς τὴν ξηρὰν καὶ εἰς τὴν θάλασσαν ὅτι Αὐτὸς
θέλει>.

1,10 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες 10 Οἱ ἄνθρωποι τοῦ πλοίου ἐφοβήθησαν πολὺ 10 Καὶ ἐφοβήθησαν πάρα πολὺ οἱ ἄνδρες, ὅταν
φόβον μέγαν καὶ εἶπον πρὸς καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· <διατί, λοιπόν, ἐπληροφορήθησαν ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς
αὐτόν· τί τοῦτο ἐποίησας; Διότι διέπραξες αὐτὴν τὴν παρακοὴν ἀπέναντι τοῦ θαλάσσης ἦτο ὠργισμένος κατὰ τοῦ Ἰωνᾶ. Καὶ εἶπαν πρὸς
ἐγνωσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ Κυρίου σου;> Διότι ὅλοι ἔμαθαν ὅτι ὁ Ἰωνᾶς αὐτόν:<Διατί ἔκαμες τὴν ἀπειθειαν αὐτὴν καὶ ἀπεπειράθης νὰ
προσώπου Κυρίου ἦν ψεύγων, ὅτι ἔφυγε μακρὰν ἀπὸ τὸν Κύριον, ὅπως ὁ ἴδιος φύγῃς ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ;> Διότι ἔλαβον γνῶσιν οἱ
ἀπήγγειλεν αὐτοῖς. εἶχεν ὁμολογήσει εἰς αὐτούς.

1,11 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· τί 11 Τότε ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· <τί πρέπει τώρα νὰ 11 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν: Τί νὰ σοῦ κάμωμεν, ὥστε νὰ
ποιήσομέν σοι καὶ κοπάσει ἢ κάμωμεν εἰς σέ, διὰ νὰ ἐξευμενισθῇ ὁ Θεὸς ἡσυχάσῃ ἢ θάλασσα καὶ νὰ μὴ ἀγριεύῃ ἐναντίον μας;> Διότι ἡ
θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; Ὅτι ἡ σου καὶ σταματήσῃ αὐτὴ ἢ θαλασσοταραχὴ, ἢ θάλασσα ἐκινεῖτο καὶ ἐσήκωνε περισσοτέραν τρικυμίαν.
θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξηγήρει ἐναντίον μας;> Διότι ἡ τρικυμία ἐγένετο
μᾶλλον κλύδωνα. ὀλοένα ἀγριωτέρα καὶ ἐδυνάμωνε συνεχῶς
περισσότερον εἰς φοβερόν κλύδωνα.

1,12 Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς 12 Εἶπε τότε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰωνᾶς· <πάρετέ με 12 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς: <Πάρετέ με καὶ ρίψατέ με
αὐτούς· ἄρατέ με καὶ ἐμβάλετέ καὶ ρίψατέ με εἰς τὴν θάλασσαν καὶ θὰ μέσα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ θὰ ἡρεμήσῃ ἢ θάλασσα, ὥστε νὰ
με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ γαληνεύσῃ ἢ τρικυμία. Διότι ἐγὼ εἶδα καὶ μὴ πίπτουν τὰ ἄγρια κύματα τῆς ἐπάνω σας, διότι ἐγὼ
κοπάσει ἢ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν· ἐπέισθην, ὅτι ἐξ αἰτίας μου ἐξέσπασεν ἐσχημάτισα τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ἐξ αἰτίας μου ἢ μεγάλη αὐτὴ
διότι ἐγνωκα ἐγὼ ὅτι δι' ἐμέ ἐναντίον σας ἢ μεγάλη αὐτὴ τρικυμία>. τρικυμία συμβαίνει εἰς σᾶς>.
κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς
ἐστι.

1,13 Καὶ πορευιάζοντο οἱ ἄνδρες 13 Οἱ ναυτικοὶ κατέβαλον μεγάλας 13 Καὶ προσεπάθουν μὲ τὴν βίαν οἱ ἄνδρες νὰ ἐπιστρέφουν εἰς
τοῦ ἐπιστρέφαι πρὸς τὴν γῆν καὶ προσπαθείας νὰ ἐπιστρέψουν κάπου καὶ τὴν ξηρὰν, διὰ νὰ ἀποβιβάσουν ἐκεῖ τὸν Ἰωνᾶν, καὶ δὲν
οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα προσορμισθοῦν πρὸς τὴν ξηρὰν. Ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦσαν, διότι ἡ θάλασσα ἐκινεῖτο τεταραγμένη καὶ
ἐπορεύετο καὶ ἐξηγείρετο ἠμπόρεσαν, διότι ἡ τρικυμία ὀλοένα ἐσήκωνε περισσοτέραν τρικυμίαν καὶ κύματα.

μαλλον ἐπ' αὐτούς. ἐμεγάλωνε καὶ τεράστια κύματα ἐξεγείροντο ἐναντίον των.

1,14 Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον 14 Οἱ ναυτιτικοὶ ἔκραξαν μὲ θερμὴν 14 Καὶ ἐφώνησαν διὰ προσευχῆς πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπαν: καὶ εἶπαν· μηδαμῶς, Κύριε, μὴ προσευχῆν πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπαν· <κατ' <Μὴ ἀπολεσθῶμεν κατ' οὐδένα τρόπον, Κύριε, διὰ τὴν ζωὴν ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς οὐδένα λόγον καὶ τρόπον, Κύριε, δὲν πρέπει τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ποῦ πρόκειται νὰ λάβῃ τέλος μέσα εἰς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ νὰ χαθῶμεν ὅλοι ἐξ αἰτίας τοῦ ἐνὸς τούτου τὰ κύματα τῆς θαλάσσης· καὶ μὴ ἐπιρρίψῃς ἐπάνω μας τὴν δῶς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι ἀνθρώπου. Καὶ μὴ θελήσῃς νὰ μᾶς τιμωρήσῃς ἐνοχὴν διὰ τὸ δίκαιον αἷμα, ποῦ πρόκειται νὰ χυθῇ· διότι σύ, σύ, Κύριε, ὄν τρόπον ἀβούλου, ὡς χύνοντας αἷμα ἀθῶνον, ἐπειδὴ θὰ ρίψωμεν Κύριε, ὅπως ἤθελες, ἔτσι καὶ ἔκαμες>. πεποίηκας. αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, διότι σύ, Κύριε, ὅπως ἠθέλησες ἔτσι καὶ ἔκαμες>.

1,15 Καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν καὶ 15 Ἐπῆραν τότε τὸν Ἰωνᾶν καὶ τὸν ἔρριψαν εἰς 15 Καὶ ἐπῆραν τὸν Ἰωνᾶν εἰς τὰ χέρια των καὶ τὸν ἔρριψαν ἔξω ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀμέσως δὲ ἐσταμάτησεν ἡ τοῦ πλοίου εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐσταμάτησεν ἡ θάλασσα θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα τρικυμία ἀπὸ τὴν θάλασσαν. ἀπὸ τὴν τρικυμίαν καὶ ταραχὴν αὐτῆς. ἐκ τοῦ σάλου αὐτός.

1,16 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες 16 Οἱ ἄνδρες, ποῦ ὑπῆρχαν εἰς τὸ πλοῖον, 16 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες πάρα πολὺ τὸν Κύριον φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον καὶ κατελήφθησαν ἀπὸ μεγάλον φόβον ἀπέναντι καὶ ἐθυσίασαν θυσίαν πρόχειρον ὄχι εἰς τοὺς ἰδικούς των ἔθυσαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ καὶ τοῦ Κυρίου, προσέφεραν θυσίαν εἰς τὸν θεοῦς, ἀλλ' εἰς τὸν Κύριον, ὡς τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ἠύξαντο τὰς εὐχάς. Κύριον καὶ ἔκαμαν διάφορα τάματα. ἔκαμαν ταξίματα νὰ κάμουν καὶ ἄλλας θυσίας, ὅταν θὰ ἐξήρχοντο εἰς τὴν ξηράν.

ΙΩΝΑΣ - 2^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Αρχαίον Κείμενον

Ἑρμηνεία Ἰωάννου Κολιτσάρα

Ἑρμηνεία Παναγιώτη Τρεμπέλα

2,1 Καὶ προσέταξε Κύριος κῆτι 1 Ο Κύριος διέταξε τότε ἓνα μεγάλο θαλάσσιον Καὶ διέταξεν ὁ Κύριος μέγα κῆτος νὰ καταπίῃ τὸν Ἰωνᾶν· μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ κῆτος νὰ καταπίῃ τὸν Ἰωνᾶν. Καὶ ὁ Ἰωνᾶς καὶ ἦτο ὁ Ἰωνᾶς ἐντὸς τῆς κοιλίας τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους εὐρέθη τότε καὶ ἔμεινεν εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ καὶ τρεῖς νύκτας. τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας,

2,2 Καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς 2 Προσηυχήθη δὲ ὁ Ἰωνᾶς πρὸς τὸν Κύριον τὸν 2 Καὶ προσηυχήθη ὁ Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἀπὸ
Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς Θεὸν του ἀπὸ τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους
κοιλίας τοῦ κήτους.

2,3 Καὶ εἶπεν· ἐβόησα ἐν θλίψει 3 καὶ εἶπεν· <ἐν τῇ θλίψει μου ἐβόησα πρὸς 3 καὶ εἶπεν· <Ἐφώναξα δυνατὰ εὐρισκόμενος ἐν θλίψει πρὸς
μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ Κύριον τὸν Θεόν μου καὶ ἤκουσε τὴν Κύριον τὸν Θεόν μου καὶ μὲ εἰσήκουσεν. Ἀπὸ τὴν κοιλίαν
εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ἄδου προσευχήν μου. Ἀπὸ τὴν κοιλίαν τοῦ ἄδου, τοῦ κήτους, πού ὁμοιάζει πρὸς ἄδην, ἐξῆλθεν ἡ κραυγὴ μου
κραυγῆς μου ἠκουσας φωνῆς μου. ὅπου εὐρισκόμην, σύ, Κύριε, ἠκουσες καὶ πρὸς βοήθειαν καὶ ἠκουσες τὴν φωνήν μου.
ἐδέχθης τὴν μεγαλόφωνον προσευχήν μου.

2,4 Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας 4 Σὺ μὲ ἔρριψες εἰς τὰς πλέον βαθείας περιοχὰς 4 Μὲ ἐπέταξες εἰς τὰ πλέον ἀπόκεντρα βάθη τῆς θαλάσσης
θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ τῆς θαλάσσης. Ρεύματα πολλὰ μὲ καὶ τὰ σὰν ποτάμια ρεύματά της μὲ περιεκύκλωσαν ὅλαι αἱ
ἐκύκλωσάν με· πάντες οἱ περιεκύκλωσαν, μεγάλα τὰ κύματά σου σφοδραὶ ταλαντεύσεις τοῦ ὕδατος καὶ τὰ κύματά σου
μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά ἐπερνοῦσαν ἀπὸ ἐπάνω μου. ἐπέρασαν ἀπ' ἐπάνω μου.
σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.

2,5 Καὶ ἐγὼ εἶπα· ἀπῶσμαι ἐξ 5 Καὶ ἐγὼ τότε, συναισθανόμενος τὸ σφάλμα 5 Καὶ ἐγὼ εἶπα: Ἔχω ἀπωθηθῆ ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ
ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω μου, εἶπα κατατρομαγμένος: Ἔχω, λοιπόν, ἀηδιάζεις νὰ μὲ βλέπης. Ἄραγε εἰς τὰς τόσας κατὰ τὸ
τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἀπορριφθῆ μακρὰν ἀπὸ τὰ μάτια του. Ἄραγε παρελθὸν φορὰς θὰ προσθέσω ἀκόμη καὶ ἄλλην μίαν, νὰ
ἅγιόν σου; θὰ ἀξιωθῶ νὰ ἴδω ἄλλην μίαν φορὰν τὸν ἅγιόν ἴδω ἔστω καὶ ἀπ' ἔξω τὸν ἅγιον ναὸν σου;
σου ναόν;

2,6 Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς, 6 Ὀλόγυρά μου ἀπειλητικὰ κατὰ τῆς ζωῆς μου 6 Τριγύρω μου ἐχύθη ὕδωρ, πού ὄχι μόνον τὸ σῶμά μου
ἔβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδω περιεχύθησαν τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης. Μέγας ἐσκέπασεν, ἀλλ' εἰσεχώρησε καὶ μέχρι τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς
ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων. ὠκεανὸς μὲ ἔχει κυκλώσει. Ἡ κεφαλή μου ψυχῆς μου· θάλασσα βαθεῖα μὲ ἐκύκλωσε μέχρι τοῦ βυθοῦ
ἐβυθίσθη εἰς σχισμὰς ὑποθαλασσίων ὀρέων. της· ἡ κεφαλή μου ἐβυθίσθη εἰς σχισμὰς βουνῶν.

2,7 Κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ 7 Κατέβηκα εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς, τὰ 7 Κατέβην εἰς αὐτὰ τὰ συνορεύοντα πρὸς τὸν ἄδην ἄκρα τῆς
αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι, καὶ αἰώνια κλειδιά της μὲ κρατοῦν τώρα ὑπὸ τὴν γῆς, πού κατέχονται ἀπὸ μοχλοὺς ἰσχυροὺς καὶ
ἀναβήτη ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου, κατοχήν των. Ὡ Κύριε, ἄς ἀπαλλαγῆ τώρα ἀπὸ ἀμετακινήτους αἰωνίως! ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ, Κύριε ὁ Θεός
πρὸς σὲ Κύριε ὁ Θεός μου. αὐτὸν τὸν κίνδυνον τῆς φθορᾶς ἡ ζωὴ μου καὶ μου, νὰ ἀναβῆ ἀπὸ τὴν φθορὰν ἡ ζωὴ μου.
ἄς ἐπανέλθω ἐνώπιόν σου εὐπειθῆς καὶ

ύπάκουος.

2,8 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν 8 Τώρα, πού φεύγει πλέον ἀπὸ ἐμὲ ἡ ψυχὴ μου 8 Καθ' ὃν χρόνον ἐφαίνετο νὰ σβήνη ἡ ζωὴ μου καὶ νὰ ψυχὴν μου τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην, καὶ σβήνει ἡ ζωὴ μου, ἐνεθυμήθην τὸν Κύριον. φεύγη ἀπὸ τὸ σῶμά μου ἡ ψυχὴ, ἐνεθυμήθην τὸν Κύριον καὶ καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου Εἶθε νὰ φθάσῃ ἡ προσευχή μου πρὸς σὲ εἰς τὸν ἐπεκαλέσθην αὐτὸν καὶ εἶθε νὰ ἔλθῃ πρὸς σέ, Κύριε, ἡ εἰς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. ἅγιόν σου ναόν. προσευχή μου εἰς τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

2,9 Φυλασσόμενοι μάταια καὶ 9 Ὅσοι τιμοῦν καὶ προσκυνοῦν τὰ μάταια καὶ 9 Οἱ σεβόμενοι καὶ λατρεύοντες τὰ μάταια καὶ ψευδῆ εἰδῶλα ψευδῆ ἔλεον αὐτῶν ἐγκατέλιπον ψευδῆ εἰδῶλα, ἐγκαταλείπουν καὶ χάνουν τὸ ἐγκατέλιπον τὸ ἔλεος αὐτῶν, τὸ ὁποῖον θὰ τοὺς παρείχετο ἔλεος τοῦ Κυρίου. ἀπὸ τὸν ἀληθινὸν Θεόν.

2,10 Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως 10 Ἐγὼ ὅμως μὲ φωνὴν αἰνῶν καὶ δοξολογίας 10 Ἀντιθέτως ὅμως πρὸς αὐτοὺς ἐγὼ, μὲ φωνὴν πού καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα θὰ προσφέρω εἰς σὲ θυσίαν. Θὰ προσφέρω θὰ σὲ ὑμνῆ καὶ θὰ σὲ δοξάζῃ, θὰ σοῦ προσφέρω θυσίαν καὶ ἠὺξάμην ἀποδώσω σοι εἰς πρὸς σὲ τὸν Κύριόν μου, ὅσα ἔχω τάξει, διὰ νὰ θὰ ἐκπληρώσω ὡς χρέος καὶ ὀφειλὴν ὅσα τάματα καὶ εὐχὰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ μου στείλῃς σωτηρίαν>. σοῦ ἔκαμα διὰ τὴν σωτηρίαν μου, ἡ ὁποία ἐξαρτᾶται καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸν Κύριον>.

2,11 Καὶ προσέταξε Κύριος τῷ 11 Ὁ Κύριος διέταξε τὸ θαλάσσιον κῆτος καὶ 11 Καὶ διέταξεν ὁ Κύριος τὸ κῆτος καὶ ἔβγαλεν ἔξω ἀπὸ τὴν κήτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ ἔβγαλε τὸν Ἰωνᾶν εἰς τὴν ξηράν. κοιλίαν του τὸν Ἰωνᾶν εἰς τὴν ξηράν. τὴν ξηράν.

ΙΩΝΑΣ - 3ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Αρχαίο Κείμενο

Ἑρμηνεία Ἰωάννου Κολιτσάρα

Ἑρμηνεία Παναγιώτη Τρεμπέλα

3,1 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου Ὁ Κύριος ὠμίλησε διὰ δευτέραν φορὰν εἰς τὸν Καὶ κατέφθασε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἰωνᾶν διὰ δευτέραν πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου λέγων· Ἰωνᾶν καὶ τοῦ εἶπε· φορὰν, ὁ ὁποῖος ἔλεγε:

3,2 ἀνάστηθι καὶ πορεύθηθι εἰς 2 <Σήκω καὶ πήγαινε εἰς τὴν Νινευή, τὴν 2 <Σήκω, πήγαινε εἰς τὴν Νινευή, τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ Νινευή τὴν πόλιν τὴν μεγάλην μεγάλην αὐτὴν πόλιν, καὶ κήρυξε εἰς αὐτὴν τὸ κήρυξε εἰς αὐτὴν σύμφωνα μὲ τὸ κήρυγμα τὸ προηγούμενον, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ ἴδιο μήνυμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ προηγουμένως εἶχα τὸ ὁποῖον ἐγὼ σοῦ εἶπα προτύτερα, πρὶν ἢ ἀποπειραθῆς νὰ κήρυγμα τὸ ἔμπροθεν, ὃ ἐγὼ εἶπει πρὸς σέ>. μεταβῆς εἰς Θαρσίς>.

ἐλάλησα πρὸς σέ.

3,3 Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς καὶ 3 Ἡ Νινευὴ ἦτο πόλις μεγάλη ἐνώπιον τοῦ 3 Καὶ ἐσηκώθη ἄνευ ἀντιρρήσεως ὁ Ἰωνᾶς καὶ ἐπήγεν εἰς τὴν ἐπορεύθη εἰς Νινευή, καθὰ Θεοῦ. Τρεῖς ἡμέραι ἐχρειάζοντο, διὰ νὰ τὴν Νινευὴ, σύμφωνα μὲ ὅσα εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος. Ἡ Νινευὴ ἐλάλησε Κύριος· ἡ δὲ Νινευὴ ἦν διασχίση κανεῖς.

πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν.

δὲ ἦτο πόλις μεγάλη εἰς τὰ ὄμματα οὐ μόνον τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ θὰ ἐχρειάζετο νὰ βαδίση κανεῖς περίπου τριῶν ἡμερῶν δρόμον διὰ νὰ διατρέξη αὐτήν.

3,4 Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ 4 Ὁ Ἰωνᾶς εἰσηλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἤρχισε 4 Καὶ ἤρχισεν ὁ Ἰωνᾶς νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν ὡσεὶ τὸ ἔργον του. Περιῆλθεν ἐπὶ μίαν ἡμέραν τὴν πόλεως, διατρέχων καθ' ἐκάστην τῶν τριῶν ἡμερῶν πορείαν πορείαν ἡμέρας μιᾶς καὶ ἐκήρυξε πόλιν καὶ ἐκήρυττε λέγων· <τρεῖς ἀκόμη ἡμέραι περίπου μιᾶς ἡμέρας. Καὶ ἐκήρυξε καὶ εἶπεν: <Ἀκόμη τρεῖς καὶ εἶπεν· ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ καὶ ἡ Νινευὴ θὰ καταστραφῇ>.

ἡμέραι καὶ ἡ Νινευὴ θὰ καταστραφῇ>.

Νινευὴ καταστραφήσεται.

3,5 Καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες 5 Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Νινευὴ 5 Καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες τῆς Νινευὴ εἰς τὸν ἀληθινὸν Νινευὴ τῷ Θεῷ καὶ ἐκήρυξαν ἐπίστευσαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸ μήνυμά Θεὸν καὶ ἐκήρυξαν γενικὴν νηστείαν καὶ ἐνεδύθησαν νηστείαν καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους του. Διὰ κήρυκος δὲ ἀνήγγειλαν γενικὴν σάκκους ὅλοι, ἀπὸ τοῦ μεγαλυτέρου αὐτῶν μέχρι καὶ τοῦ ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ νηστείαν, ἐφόρεσαν σάκκους ὡς ἐνδύματα εἰς μικροτέρου.

αὐτῶν. ἔνδειξιν τοῦ πένθους τῆς μετανοίας των, ἀπὸ τὸν μικρὸν ἕως τὸν μέγalon.

3,6 Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν 6 Τὸ γεγονός περιῆλθεν εἰς γνῶσιν 6 Καὶ ἔφθασεν ὁ λόγος εἰς τὸν βασιλέα τῆς Νινευὴ, καὶ βασιλέα τῆς Νινευὴ, καὶ ἐξανέστη τοῦ βασιλέως τῆς Νινευὴ. Ἠγέρθη καὶ αὐτὸς ἐσηκώθη ἀπὸ τὸν θρόνον του καὶ ἔβγαλεν ἀπ' ἐπάνω του τὴν ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τὸν θρόνον του, ἀφήρησε τὴν βασιλικὴν του στολὴν καὶ ἐνεδύθη τρίχινον σάκκον καὶ περιείλατο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ' βασιλικὴν στολὴν ἀπὸ ἐπάνω του, ἐφόρεσεν ἐκάθισεν ἐπὶ στάκτης, μὲ τὴν ὁποίαν εἶχε στρωθῆ τὸ ἔδαφος. ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον ἓνα ἔνδυμα σάκκινον εἰς ἔνδειξιν μετανοίας καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ. καὶ ἐκάθησεν ἐπάνω εἰς στάκτην.

3,7 Καὶ ἐκηρύχθη καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ 7 Διὰ κήρυκος δὲ ἐγνωστοποιήθη καὶ ἐλέχθη εἰς 7 Καὶ διεκηρύχθη διὰ διατάγματος καὶ ἐλέχθη ἐν τῇ Νινευὴ Νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τὴν Νινευὴ ἡ ἀπόφασις τοῦ βασιλέως καὶ τῶν παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων καὶ αὐλικῶν παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ ἀρχόντων αὐτοῦ. <Ἄνθρωποι καὶ βόϊδια καὶ τοῦ τὸ ἐξῆς: <Οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ πρὸς μεταφορὰς λέγων· οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη πρόβατα καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ζῶα ἅς μὴ γευθοῦν χρησιμοποιούμενα ζῶα καὶ τὰ βόδια καὶ τὰ πρόβατα ἅς μὴ καὶ οἱ βόες καὶ τὰ πρόβατα μὴ τροφήν, ἅς μὴ βοσκήσουν, ἅς μὴ πίοῦν νερό>.

γευθοῦν τίποτε, οὔτε νὰ δοθῇ εἰς αὐτὰ νομὴ, ἀλλ' οὔτε καὶ

γευσάσθωσαν μηδὲ νεμέσθωσαν
μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν.

νερὸ νὰ πίνουν>.

3,8 Καὶ περιεβάλλοντο σάκκους οἱ 8 Οἱ ἄνθρωποι περιεβλήθησαν σάκκινα 8 Καὶ περιεβλήθησαν σάκκους τριχίνους οἱ ἄνθρωποι καὶ εἰς ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐνδύματα, ἐφόρεσαν ἴδια ἐνδύματα εἰς τὰ κτήνη ἐπέβαλον σαγὴν τριχίνην καὶ ἐφώναξαν πρὸς τὸν ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν κτήνη των καὶ μὲ μεγάλην φωνὴν ἀπηύθυναν Θεὸν ἐκτεταμένως. Καὶ ἐγύρισαν ὀπίσω καὶ μακρὰν ὀ ἐκτενῶς· καὶ ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἐκτενῆ μετὰ πίστεως προσευχὴν πρὸς τὸν καθέναν των ἀπὸ τὸν δρόμον των τὸν κακὸν καὶ ἀμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς Θεόν. Ὁ καθέναν ἀπὸ αὐτοὺς μετενόησε καὶ ἀπὸ τὴν ἀδικίαν, ἢ ὅποια ὑπῆρχεν εἰς τὰς χεῖρας των, καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσίν ἐπεστράφη ἀπὸ τὸν ἀμαρτωλὸν τρόπον τῆς λέγοντες:

αὐτῶν λέγοντες· ζῶης του καὶ ἀπὸ ὅλας τὰς ἀδικίας, τὰ ὅποιας
διέπραττον αἱ χεῖρες των καὶ ἔλεγαν·

3,9 τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεὸς 9 <ποιὸς γνωρίζει, μήπως ὁ Θεὸς ἀλλάξῃ 9 <Ποῖος ἤξεύρει, μήπως μετανοήσῃ ὁ Θεὸς καὶ στρέψῃ καὶ ἀποστρέψῃ ἐξ ὀργῆς θυμοῦ γνώμην καὶ ἀπομακρύνῃ τὸν θυμὸν καὶ τὴν μακρὰν ἀπὸ τὴν μεγάλην του ὀργὴν καὶ δὲν ἀπολεσθῶμεν;> αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα; ὀργὴν του, ὥστε νὰ μὴ καταστραφῶμεν>!

3,10 Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα 10 Ὁ Θεὸς εἶδε τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὴν εἰλικρινῆ 10 Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα των, ὅτι δηλαδὴ αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν των μετάνοιαν, ὅτι δηλαδὴ ἐπῆραν τὴν ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τοὺς πονηροὺς δρόμους των καὶ τοὺς ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ ἀπόφασιν καὶ ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τοὺς ἀμαρτωλοὺς τρόπους τῆς ζωῆς των, καὶ μετενόησεν ὁ Θεὸς μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ ἢ ἀμαρτωλοὺς δρόμους τῆς ζωῆς των, καὶ διὰ τὴν ἀπειλήν τῆς τιμωρίας τῆς καταστρεπτικῆς, τὴν ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἤλλαξεν ὁ Θεὸς ἀπόφασιν διὰ τὴν τιμωρίαν, ὅποιαν ἐλάλησε διὰ τοῦ Προφήτου, ὅτι θὰ ἔκαμνεν εἰς οὐκ ἐποίησε. τὴν ὅποιαν εἶχεν ἀναγγεῖλει ὅτι θὰ ἀποστείλῃ αὐτούς, καὶ δὲν τὴν ἔκαμε. ἐναντίον των, καὶ δὲν τὴν ἐπραγματοποίησε.

ΙΩΝΑΣ - 4^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Αρχαῖο Κείμενο

Ἑρμηνεία Ἰωάννου Κολιτσάρα

Ἑρμηνεία Παναγιώτη Τρεμπέλα

4,1 Καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην Ὁ Ἰωνᾶς ἐλυπήθη πάρα πολύ, ἀνεστατώθη Καὶ ἐλυπήθη ὁ Ἰωνᾶς πάρα πολύ καὶ ἐσυγχύσθη ἀπολέσας
μεγάλην καὶ συνεχύθη, ὀλόκληρος. τὴν ψυχραιμίαν του.

4,2 καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον 2 Προσηυχήθη δὲ πρὸς τὸν Κύριον 2 Καὶ προσηυχήθη ὁ Ἰωνᾶς πρὸς τὸν Κύριον καὶ εἶπε: <Κύριε,

καὶ εἶπεν· Ὡ Κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ παραπονούμενος καὶ εἶπεν· <Ὡ Κύριε, αὐτοὶ δὲν τὰ ἔλεγον ἐγὼ καὶ δὲν ἦσαν αὐτὰ τὰ λόγια μου, ὅταν λόγοι μου ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῇ δὲν εἶναι οἱ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποίους, ὅταν ἐγὼ ἀκόμη ἤμην εἰς τὴν πατρίδα μου; Δι' αὐτὸ καὶ προτιήτερα μου; Διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ ἤμουνα εἰς τὴν χώραν μου, καὶ δὲν ἤθελα νὰ σὲ ἐξεκίνησα νὰ φύγω εἰς Θαρσίς, διότι ἤξευρα καλά, Ὅτι σὺ φυγεῖν εἰς Θαρσίς, διότι ἔγνων ὅτι ὑπακούσω; Διὰ τοῦτο ἐπῆρα τὴν ἀπόφασιν νὰ εἶσαι ἐλεήμων καὶ σπλαγχνικός, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος σὺ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, φύγω εἰς Θαρσίς, διότι ἐγνώριζα ὅτι σὺ εἶσαι καὶ μετανοεῖς διὰ τὰς κακίας καὶ δὲν τιμωρεῖς εἰς τὸ τέλος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ αὐτούς, πὺ μετανοοῦν δι' αὐτάς. μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. πολυέλεος καὶ μετανοεῖς προκειμένου νὰ ἐπιβάλης τιμωρίας εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ τὰς κακίας των.

4,3 Καὶ νῦν, δέσποτα Κύριε, λάβε 3 Καὶ τώρα, Κύριε, πάρε πλέον τὴν ζωὴν μου, 3 Καὶ τώρα, δέσποτα Κύριε, πάρε τὴν ζωὴν μου ἀπὸ ἐμέ, διότι τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι διότι δι' ἐμέ προτιμότερον εἶναι νὰ ἀποθάνω εἶναι προτιμότερον εἰς ἐμέ νὰ ἀποθάνω παρὰ νὰ ζῶ>. καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με μᾶλλον, ἢ παρὰ νὰ ζῶ>. ζῆν με.

4,4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν· εἰ 4 Ὁ Κύριος ἀπήντησε πρὸς τὸν Ἰωνᾶν· <τόσον 4 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἰωνᾶν: <Λοιπὸν πάρα πολὺ σφόδρα λελύπησαι σύ; πολὺ λοιπὸν ἔχεις λυπηθῆ σύ;> ἔχεις λυπηθῆ σύ;>

4,5 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς 5 Ὁ Ἰωνᾶς ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν πόλιν, τὴν Νινευή, 5 Καὶ ἐβγήκε ὁ Ἰωνᾶς ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι πόλεως καὶ ἀκάθισεν ἀπέναντι ἐκάθισεν εἰς ἓνα λόφον ἀπέναντι ἀπὸ τὴν τῆς πόλεως καὶ κατεσκεύασεν ἐκεῖ διὰ τὸν ἑαυτὸν του τῆς πόλεως· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ πόλιν. Ἐκεῖ κατεσκεύασε διὰ τὸν ἑαυτὸν του σκηνὴν καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω ἀπὸ αὐτήν, ἕως ὅτου ἴδῃ τί ἐκεῖ σκηνὴν καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω μίαν καλύβην καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω ἀπὸ ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ εἰς τὴν πόλιν. αὐτῆς, ἕως οὗ ἀπίδῃ τί ἔσται τῇ αὐτήν, ἕως ὅτου ἴδῃ τί ἐπὶ τέλους θὰ συμβῆ εἰς πόλει. τὴν πόλιν.

4,6 Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς 6 Ὁ δὲ Κύριος διέταξε μίαν κολοκύνθην νὰ 6 Καὶ διέταξε Κύριος ὁ Θεὸς μίαν κολοκυθίαν καὶ κολοκύνθη, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ φυτρώση· καὶ αὐτὴ ἐφύτρωσεν ἀμέσως, ἀναπτυχθεῖσα ὑψώθη ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ, διὰ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ εἶναι σκιὰν ἐμεγάλωσεν, ἀνέβη ἐπάνω ἀπὸ τὴν κεφαλὴν νὰ εἶναι σκιά ἐπάνω ἀπὸ τὴν κεφαλὴν του, ὅπως τὸν σκιάζει ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τοῦ τοῦ Ἰωνᾶ, ὥστε νὰ κρατῇ σκιὰν ἐπάνω ἀπὸ τὴν καὶ τὸν ἀνακουφίξῃ ἀπὸ τὴν στενοχώριαν καὶ ἀθυμίαν του. σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν κεφαλὴν του καὶ νὰ τὸν προφυλάσῃ ἀπὸ τὸ Καὶ ἐχάρη ὁ Ἰωνᾶς διὰ τὴν κολοκυθίαν πάρα πολὺ. αὐτοῦ. Καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ καῦμα τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Ὁ Ἰωνᾶς ἐχάρη

κολοκύνθη χαράν μεγάλην. χαράν μεγάλην διὰ τὴν κολοκύνθην.

4,7 Καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς 7 Τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης ἡμέρας διέταξεν ὁ 7 Καὶ διέταξεν ὁ Θεὸς σκώληκα, πού τὴν ἐπομένην ἡμέραν σκώληκι ἐωθινῇ τῇ ἐπαύριον, καὶ Θεὸς ἕνα σκώληκα καὶ κατέφαγεν εἰς τὴν ρίζαν πολὺ πρωΐ ἐπροχώρησε πρὸς τὴν κολοκυθίαν καὶ τὴν ἐπάταξε τὴν κολοκύνθην, καὶ τὴν κολοκύνθην, καὶ αὐτὴ ἐξηράνθη. ἐκτύπησεν εἰς τὴν ρίζαν καὶ ἐξεράθη. ἀπεξηράνθη.

4,8 Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι 8 Μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, διέταξεν ὁ 8 Καὶ συνέβη, εὐθύς ὡς ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, διέταξεν ὁ Θεὸς τὸν ἥλιον καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς Θεὸς νὰ πνεύση ἕνας πολὺ καυστικός ἄνεμος. ἄνεμον καυστικόν, πού μαζί μὲ τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἔκαιε, πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι, Αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες ἐκτύπησαν τὴν κεφαλὴν καὶ ἐκτύπησεν ὁ ἥλιος τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν τοῦ Ἰωνᾶ, ὀλιγοψύχησεν ὁ Ἰωνᾶς, ἔχασε τὸ ἐλιγοψύχησε καὶ ἐξηντλήθη μέχρι λιποθυμίας καὶ κινδύνου κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ θάρρος διὰ τὴν ζωὴν του καὶ εἶπε· νὰ χάσῃ τὴν ζωὴν του καὶ εἶπε: <Καλύτερον εἶναι νὰ ὀλιγοψύχησε καὶ ἀπελέγετο τὴν <προτιμότερον εἶναι δι' ἐμὲ νὰ ἀποθάνω παρὰ ἀποθάνω παρὰ νὰ ζῶ>. ψυχὴν αὐτοῦ καὶ εἶπε· καλόν μοι νὰ ζῶ>. ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν.

4,9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν· 9 Εἶπε τότε ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἰωνᾶν· <πράγματι, 9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἰωνᾶν: <Λοιπὸν ἔχεις λυπηθῆ εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ τόσον πολὺ σὺ ἐλυπήθης διὰ τὴν κολοκύνθην;> πάρα πολὺ σὺ διὰ τὴν κολοκυθίαν;> Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωνᾶς: κολοκύνθη; Καὶ εἶπε· σφόδρα Ὁ Ἰωνᾶς ἀπήντησε· <πάρα πολὺ ἔχω λυπηθῆ <Πάρα πολὺ ἐλυπήθηκα ἐγὼ μέχρι τοῦ νὰ ζητῶ τὸν λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτου. μέχρι θανάτου>. θάνατον>.

4,10 Καὶ εἶπε Κύριος· σὺ ἐφείσω 10 Ὁ Κύριος τοῦ εἶπε· <σὺ ἐλυπήθης διὰ μίαν 10 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος: <Σὺ ἐλυπήθης διὰ τὴν κολοκυθίαν καί, ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ οὐκ ἦ κολοκύνθην, διὰ τὴν ὁποῖαν δὲν ἐκοπίασες καὶ ἐὰν ἐξηρᾶτο ἀπὸ σέ, δὲν θὰ ἄφηνες νὰ ξηρανθῇ αὕτη, διὰ οὐκ ἐκακοπάθησας ἐπ' αὐτὴν τὴν ὁποῖαν δὲν ἔθρεψες. Αὐτὴ ἐφύτρωσε μίαν τὴν ὁποῖαν δὲν ἐκοπίασες διὰ νὰ τὴν φυτεύσης καὶ οὔτε οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτήν, ἢ ἐγενήθη νύκτα καὶ τὴν ἄλλην νύκτα ἐχάθη. ἐπότισες καὶ ἐκαλλιέργησες αὐτήν διὰ νὰ αὐξηθῇ· ἢ ὁποῖα ὑπὸ νύχτα καὶ ὑπὸ νύκτα κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας τῆς πρωΐας ἐγίνε καὶ πρωΐ - πρωΐ ἀπώλετο. πάλιν, προτοῦ νὰ φανῇ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἐχάθη.

4,11 Ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ 11 Ἐγὼ δὲν ἔπρεπε νὰ λυπηθῶ διὰ τὴν μεγάλην 11 Ἐγὼ δὲ δὲν θὰ λυπηθῶ τὴν Νινευὴ καὶ δὲν θὰ προλάβω Νινευὴ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, πόλιν τὴν Νινευή, εἰς τὴν ὁποῖαν, ἐκτὸς τῶν τὴν καταστροφὴν αὐτῆς, τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, εἰς τὴν ἐν ἣ κατοικοῦσι πλείους ἢ δώδεκα ὠρίμων κατὰ τὴν ἡλικίαν ἀνθρώπων, ὁποῖαν κατοικοῦν περισσότεραι ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες μυριάδες ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ κατοικοῦν καὶ περισσότερα ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσι ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι, ἐπειδὴ εἶναι ἀκόμη νήπιοι, δὲν ἔμαθαν

ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ χιλιάδες νήπια, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ διακρίνουν ποία εἶναι ἡ δεξιὰ των ἢ ἡ ἀριστερά των, ἀκόμη δὲ ὑπάρχουν ἀριστεράν αὐτῶν, καὶ κτήνη τὸ δεξί των χέρι ἀπὸ τὸ ἀριστερόν των, ὅπως εἰς αὐτὴν καὶ κτήνη πολλά, τὰ ὅποια, ὅπως τὰ νήπια, οὕτω πολλά; ἐπίσης καὶ ζῶα πολλά;> καὶ αὐτὰ δὲν ἔπταισαν εἰς τίποτε;>

